

Vedtak i Transportklagenemnda - Fly

Sammendrag

Krav om erstatning av merutgifter på grunn av forsinkelse.

Dato

10.04.2011

Saksnummer

248/10F

Tjenesteyter

SAS Norge AS

Krav om erstatning av merutgifter på grunn av forsinkelse.

Klager har i det vesentlige anført:

Klager skulle fra Oslo til London den 30. juni 2010 kl. 20.15. Flyet ble forsinket på grunn av en teknisk feil. Det ble først oppgitt av kapteinen at feilen var lett å reparere. Dette viste seg ikke å stemme. Flyet tok av kl 23.06.

Da klager kom fram til London, var undergrunnen stengt og klager ble nødt til å ta drosje. Det kostet 60£. Beløpet kreves dekket av flyselskapet.

SAS har avvist kravet under henvisning til at feilen ikke var mulig å forutse i normal drift. Feilen ble imidlertid oppdaget før ombordstigning. Det var således ingen uoppdaget teknisk feil, men en virkelig dårlig teknisk vurdering av de som har ansvaret.

SAS har i det vesentlige anført:

Det ble oppdaget en drivstofflekkasje i forbindelse med at flyet ble klargjort til avgang. Da det ble foretatt ytterligere feilsøking viste det seg at feilen var mer komplisert enn først antatt, og den såkalte «fuel receptacle» på flyet måtte byttes.

Da dette ble slått fast, gjorde SAS det de kunne for å minimere forsinkelsen ved at de satte inn et annet fly på ruten. Forsinkelsen var imidlertid ikke mulig å unngå.

Flyet gikk kl 22.59, 2 timer og 44 minutter forsinket. Noe tid ble tatt inn under overfarten og flyet landet 2 timer og 19 minutter forsinket.

Klager krever dekning av GBP 60 til taxi. Hun har ikke oppgitt hva det ville koste å reise med lokaltransport til hotellet. Den faktiske merkostnad er derfor ikke kjent.

SAS dekker likevel ikke denne merkostnaden da det ikke var noen rimelige forhåndregler SAS kunne ha tatt for å unngå den oppståtte feilen, jf. luftfartsloven § 10-20.

Nemnda bemerker:

Flyselskapet er ansvarlig for tap som følge av forsinkelse med mindre selskapet godtgjør at det har tatt alle forholdsregler som med rimelighet kan kreves for å unngå tapet, eller at dette ikke har vært mulig for dem, jf. luftfartsloven § 10-20.

Flyselskapet må etter nemndas vurdering i utgangspunktet bære ansvaret ved teknisk svikt. Det er flyselskapet som har størst mulighet til å påvirke og forhindre at teknisk svikt oppstår. Også preventive hensyn taler for at flyselskapet som hovedregel må bære ansvaret ved teknisk svikt.

En teknisk svikt kan likevel komme så uventet at flyselskapet ikke har reelle muligheter til å forhindre feilen eller overvinne følgene av den uten at det går ut over passasjerene. I slike tilfelle er ikke flyselskapet pliktig til å betale erstatning til den reisende. Det er flyselskapet som må godtgjøre at det foreligger et slikt spesielt tilfelle. Flyselskapet må videre godtgjøre at de har truffet alle rimelige tiltak for å unngå forsinkelsen.

Forsinkelsen skyldtes i dette tilfellet en drivstofflekkasje. Feilen ble oppdaget i forbindelse med at flyet ble klargjort til avgang. Nemnda legger på bakgrunn av de foreliggende opplysninger til grunn at feilen oppsto uten forvarsel til tross for at rutinemessig teknisk vedlikehold var gjennomført.

I den foreliggende situasjon var det etter nemndas vurdering ikke praktisk mulig å treffe tiltak for å unngå feilen eller forsinkelsen. Forsinkelsen gir derfor ikke grunnlag for erstatning.

Vedtak:

Flyklagenemnda finner ikke å kunne anbefale at klager gis medhold.

Vedtaket var enstemmig.

Nemnda hadde slik sammensetning ved behandling av saken:

Lagdommer Einar Kaspersen, formann

Elise Korsvik, Forbrukerrådet

Sverre Åril, Forbrukerombudet

Linda Olsen, Norwegian Air Shuttle ASA

Edith Lundem Jakobsen, Lufthansa German Airlines

Nemndas representanter

Lagdommer Einar Kaspersen, formann, Elise Korsvik, Forbrukerrådet, Sverre Åril, Forbrukerombudet, Linda Olsen, Norwegian Air Shuttle ASA, Edith Lundem Jakobsen, Lufthansa German Airlines.

De publiserte nemndsavgjørelsene er bearbeidet av stiftelsen Lovdata, som innehar rettighetene til dokumentene. Utnyttelse av nemndsavgjørelsene til forlagsvirksomhet, distribusjon, drift av søkbare databaser eller opplæringsvirksomhet krever særskilt avtale med Lovdata. Lovdata avgjør i tvilstilfelle hva som faller inn under nevnte kategorier.